Európai Parlament
2024-2029

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P10_TA(2026)0248

Koherens adózási keret az EU pénzügyi ágazata számára

Az Európai Parlament 2026. július 7-i állásfoglalása egy koherens adózási keretről az EU pénzügyi ágazata számára (2024/2117(INI))

Az Európai Parlament,

– tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 113., 114. és 115. cikkére,

– tekintettel a pénzügyi tranzakciós adó közös rendszeréről és a 2008/7/EK irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2011. szeptember 28-i bizottsági javaslatra (COM(2011)0594),

– tekintettel a pénzügyi tranzakciós adó területén létrehozandó megerősített együttműködés végrehajtásáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2013. február 14-i bizottsági javaslatra (COM(2013)0071) (a pénzügyi tranzakciós adóról szóló javaslat),

– tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv biztosítási és pénzügyi szolgáltatások kezelésével kapcsolatos végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, 2007. november 28-i bizottsági javaslatra (COM(2007)0746),

– tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv biztosítás és pénzügyi szolgáltatások tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló, 2007. november 28-i bizottsági javaslatra (COM(2007)0747),

– tekintettel a kriptoeszközök piacairól, valamint az 1093/2010/EU és az 1095/2010/EU rendelet, továbbá a 2013/36/EU és az (EU) 2019 irányelv módosításáról szóló, 2023. május 31-i (EU) 2023/1114 európai parlamenti és tanácsi rendeletre[1],

[1] HL L 150., 2023.6.9., 40. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/1114/oj.

– tekintettel a pénzügyi és biztosítási szolgáltatásokra vonatkozó héaszabályok felülvizsgálatáról szóló, 2020. október 22-i bizottsági bevezető hatásvizsgálatra,

– tekintettel a mikro-, kis- és középvállalkozások által alkalmazható, központ szerinti adórendszer létrehozásáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló, 2023. szeptember 12-i bizottsági javaslatra,

– tekintettel az Európai Unió saját forrásainak rendszeréről és a 2014/335/EU, Euratom határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2020. december 14-i (EU, Euratom) 2020/2053 tanácsi határozatra[2],

– tekintettel az uniós költségvetés saját forrásainak következő generációjáról szóló, 2021. december 21-i bizottsági közleményre (COM(2021)0566),

– tekintettel a Parlament Adóügyi Albizottsága által kért, „Az EU pénzügyi ágazatának adóztatása” című, a Gazdasági, Átalakítási és Ipari Főigazgatóság által 2025 júniusában közzétett tanulmányra[3],

– tekintettel az Európai Unió Bíróságának a pénzügyi és biztosítási szolgáltatások héamentességével kapcsolatos ítélkezési gyakorlatára,

– tekintettel az Európai Parlament, az Európai Unió Tanácsa és az Európai Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről, a költségvetési ügyekben való együttműködésről és a hatékony és eredményes pénzgazdálkodásról, valamint az új saját forrásokról és az új saját források bevezetésére vonatkozó ütemtervről szóló, 2020. december 16-i intézményközi megállapodásra[4],

– tekintettel a „Saját források: új kezdet az EU pénzügyei számára, új kezdet Európa számára” című, 2023. május 10-i állásfoglalására[5],

– tekintettel Enrico Letta „Jóval több mint piac – Sebesség, biztonság, szolidaritás: az egységes piac képessé tétele arra, hogy fenntartható jövőt és jólétet teremtsen valamennyi uniós polgár számára” című, 2024. áprilisi jelentésére (a Letta-jelentés),

---

2 HL L 424., 2020.12.15., 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2020/2053/oj.

3 Tanulmány – „The taxation of the EU’s financial sector” [Az EU pénzügyi ágazatának adóztatása], Európai Parlament, Gazdasági, Átalakítási és Ipari Főigazgatóság, Gazdasági és Növekedési Tematikus Főosztály, 2025. június.

4 HL L 433. I, 2020.12.22., 28. o. ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

5 HL C, C/2023/1067, 2023.12.15., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1067/oj.

– tekintettel Mario Draghi „Az európai versenyképesség jövője” című, 2024. szeptember 9-i jelentésére (a Draghi-jelentés),

– tekintettel a „Megtakarítási és beruházási unió: Stratégia a polgárok vagyonának és az EU gazdasági versenyképességének növelésére” című bizottsági közleményre (COM(2025)0124),

– tekintettel a megtakarítási és befektetési számláknak egyszerűsített és előnyös adóügyi megítélés révén történő elérhetőbbé tételéről szóló, 2025. szeptember 30-i (EU) 2025/2029 bizottsági ajánlásra[6],

– tekintettel a Világbank „Héamentességek, beágyazott adók és nem szándékolt következmények” című, 2025. májusi munkadokumentumára,

– tekintettel eljárási szabályzata 55. cikkére,

– tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére (A10-0169/2026),

A. mivel a Bizottság elnökének az adózásért felelős biztoshoz címzett 2024. évi megbízólevelében a Bizottság azt a feladatot kapta, hogy az ágazat további integrációjának, a határokon átnyúló tevékenységeknek, a digitalizációnak és az innovációnak a támogatása érdekében határozzon meg innovatív megoldásokat az Unió pénzügyi ágazatának megadóztatására; mivel a Bizottság tanulmányt készített az Unió pénzügyi ágazatának megadóztatásáról;

B. mivel a pénzügyi szolgáltatások általában mentesülnek a hozzáadottérték-adó (héa) alól az EU-ban; mivel a pénzügyi intézmények e mentesség miatt nem vonhatják le az előzetesen felszámított héát, ami az ún. „vissza nem igényelhető héa problémájához” vezet; mivel ez a mentesség az átláthatóság hiányához vezethet, növelheti a fogyasztók költségeit, és többletköltségeket eredményezhet a pénzügyi intézmények számára, befolyásolhatja a szervezeti és kiszervezési döntéseket, és versenyhátrányhoz vezethet a kisebb, digitális és határokon átnyúló szolgáltatók számára;

C. mivel a tagállamok nem biztosítják következetesen a pénzügyi intézmények számára azt a lehetőséget, hogy a héa alkalmazása mellett döntsenek, ami még bonyolultabb adminisztrációt eredményez;

D. mivel a héamentesség 1977-re nyúlik vissza, amikor az ilyen szolgáltatások adóztatása jelentős technikai és adminisztratív nehézséggel járt; mivel a héamentesség eredeti technikai indokát most technológiai, digitális és felügyeleti előrelépésekkel kezelni

---

6 HL L, 2025/2029, 2025.10.8., ELI: http://data.europa.eu/eli/reco/2025/2029/oj.

lehetne, beleértve a valós idejű adatfeldolgozást és a jobb jelentéstételi követelményeket;

E. mivel világszerte több joghatóság felülvizsgálta a hasonló mentességeket, vagy alternatív adózási formákat vezetett be a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozóan annak érdekében, hogy kezelje a vissza nem igényelhető héa nem kívánt költségvetési és versenyhatásait, és továbbra is biztosítsa a pénzügyi ágazat tisztességes és megbízható hozzájárulását az állami bevételekhez;

F. mivel mind a Letta-, mind a Draghi-jelentés hangsúlyozza, hogy az egységes piac széttagoltsága, beleértve az adminisztratív és adóügyi akadályokat, akadályozza a gazdasági növekedést, a kereskedelmet és a határokon átnyúló tevékenységet; mivel az EU belső akadályai ténylegesen közel 100%-os vámot vetnek ki a pénzügyi szolgáltatásokra; mivel ezek az akadályok és szabályozási gátak Mario Draghi szerint sokkal károsabbak a gazdasági növekedésre, mint az Egyesült Államok által esetlegesen kivetett bármely vámok;

G. mivel az Eurostat adatai szerint a pénzügyi ágazat az uniós gazdaság jelentős összetevője, amely 2022-ben mintegy 0,9 billió EUR hozzáadott értéket termelt, közel 5 millió embert foglalkoztatott, és mintegy 2,4 billió EUR nettó árbevételt ért el; mivel az ágazat a társasági adózás, a béradók és az ágazatspecifikus illetékek révén hozzájárul az államháztartáshoz; mivel az uniós pénzügyi ágazat központi szerepet játszik a reálgazdaság finanszírozásában, az innováció támogatásában és a beruházások megkönnyítésében;

H. mivel az olyan közelmúltbeli kezdeményezések, mint a forrásadó-többlet gyorsabb és biztonságosabb rendezéséről szóló, 2024. december 10-i 2025/50 tanácsi irányelv[7] (FASTER-irányelv) jelentős előrelépést értek el az adminisztratív terhek csökkentése és a határokon átnyúló gazdasági tevékenység Unión belüli megkönnyítése terén, és a belső piac integrációjának és hatékonyságának további erősítése érdekében folytatni kell a hasonló erőfeszítéseket;

I. mivel a Tanács késlelteti a mikro-, kis- és középvállalkozások által alkalmazható, központ szerinti adórendszer létrehozásáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló irányelvre irányuló

---

7 HL L, 2025/50, 2025.1.10., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/50/oj.

bizottsági javaslatra vonatkozó döntést, miközben a Parlament 2024. április 10-én már jóváhagyott egy jogalkotási állásfoglalást[8];

J. mivel minden jövőbeli kezdeményezésnek csökkentenie kell a belső piac széttagoltságát és meg kell erősítenie a versenyképességet azáltal, hogy koherens, kiszámítható és semleges adózási keretet biztosít a pénzügyi szolgáltatások számára, figyelembe véve ugyanakkor az uniós pénzügyi ágazat üzleti modelljeinek és adózási kölcsönhatásainak sokféleségét;

K. mivel a pénzügyi szolgáltatások megadóztatása az EU-ban továbbra is rendkívül széttagolt, és a biztosítási díjakra kivetett adókra, a pénzügyi tranzakciós adókra, a banki illetékekre, a pénzügyi tevékenységekre kivetett adókra és más nyereségalapú adókra vonatkozó nemzeti megközelítések eltérőek; mivel ez a széttagoltság jogbizonytalanságot és összetettséget eredményez, piaci torzulásokat idéz elő, ösztönzi az adókikerülést és csökkenti az EU versenyképességét;

L. mivel a megtakarítási és beruházási unió (MBU) erőteljesebb ösztönzőket igényel ahhoz, hogy az emberek megtakarítsanak és befektessenek az európai tőkepiacokra; mivel az MBU kiteljesítése a pénzügyi stabilitás, a piaci integráció és a befektetővédelem átfogó megközelítését teszi szükségessé; mivel az MBU sikere és hitelessége szempontjából alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy a pénzügyi ágazat érdemben hozzájáruljon az államháztartáshoz, internalizálja az általa generált kockázatokat, és támogassa a hosszú távú fenntartható beruházásokat;

M. mivel a pénzügyi tranzakciós adókat és a banki illetékeket a 2008-as és 2009-es pénzügyi válságot követően vitatták meg; mivel ezen intézkedések célja a válság költségeinek ellensúlyozása;

N. mivel jelenleg legalább hét tagállam vet ki pénzügyi tranzakciós adót; mivel ezek a tagállamok nem hangolták össze pénzügyi tranzakciós adóikat azok hatálya, mértéke vagy alkalmazása tekintetében; mivel a Bizottság 2011 óta tett számos jogalkotási javaslata ellenére nem született megállapodás az uniós szintű pénzügyi tranzakciós adóról;

O. mivel a Parlament következetesen támogatta az uniós szintű pénzügyi tranzakciós adó bevezetését, többek között lehetséges saját forrásként, legutóbb 2023. májusi állásfoglalásában; mivel 2026. évi munkaprogramjában a Bizottság a pénzügyi tranzakciós adóra

---

[8] Az Európai Parlament 2024. április 10-i jogalkotási állásfoglalása a mikro-, kis- és középvállalkozások által alkalmazható, központ szerinti adórendszer létrehozásáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló javaslatról (HL C, C/2025/1326, 2025.3.13., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1326/oj).

vonatkozó korábbi javaslatának visszavonását javasolta, mivel a tagállamok között nem alakult ki konszenzus, és nem sikerült megállapodásra jutni;

P. mivel a tagállamok továbbra is ideiglenes többletbevétel-adókat vagy szolidaritási adókat vezetnek be a banki nyereségre a monetáris politika által előidézett rendkívüli jövedelmezőség-növekedés kezelése érdekében;

A pénzügyi ágazat adózási széttagoltságának kezelése és versenyképességének növelése

1. megjegyzi, hogy a nagy pénzügyi válságot követően a tagállamok 91 ágazatspecifikus adót vezettek be a pénzügyi ágazat megadóztatása érdekében, ami rendkívül széttagolt adózási környezetet eredményez; megjegyzi, hogy ez a széttagolt adózási környezet további működési és adminisztratív költségeket eredményez, és növeli a pénzügyi szolgáltatók határokon átnyúló terjeszkedésének strukturális akadályait, ily módon gyengítve az EU pénzügyi ágazatát és beruházási kapacitását, valamint aláásva az MBU és a bankunió célkitűzéseit;

2. megjegyzi, hogy a nemzeti adórendszerek közötti különbségek a belpolitikai döntéseket tükrözik; tudomásul veszi a nyereség-átcsoportosítással kapcsolatban nemzetközi szinten folyamatban lévő munkát; megerősített uniós szintű koordinációra szólít fel, többek között a 2. pillérről szóló irányelv végrehajtása, az adókikerülés elleni szigorú szabályok és átláthatósági követelmények terén, különösen az országonkénti nyilvános jelentéstétel területén;

3. megjegyzi, hogy a nemzeti adórendszerek széttagoltsága növeli a határokon átnyúló kettős adóztatás kockázatát, illetve az adminisztratív és jogi összetettség miatt akadályozhatja az Unió pénzügyi ágazatának növekedését, továbbá akadályozhatja az uniós pénzügyi piacok mélyebb integrációját; hangsúlyozza, hogy a kettős adóztatás elkerülésének és az adminisztratív terhek csökkentésének továbbra is alapvető fontosságúnak kell maradnia; hangsúlyozza azonban, hogy az egyszerűsítési erőfeszítések nem vezethetnek dereguláció hoz vagy negatív versenyhez az adózási normák terén;

4. hangsúlyozza, hogy a forrásadóra vonatkozó nemzeti eljárások közötti különbségek adminisztratív terheket és akadályokat gördítenek a határokon átnyúló beruházások elé, amint azt a Bizottság megtakarítási és beruházási unióra vonatkozó stratégiája is elismeri; üdvözli a FASTER-irányelv elfogadását; további előrelépésre szólít fel egy összehangoltabb és ambiciózusabb keret felé;

5. felhívja a Tanácsot, hogy döntsön a mikro-, kis- és középvállalkozások által alkalmazható, központ szerinti adórendszer létrehozásáról és a 2011/16/EU irányelv módosításáról szóló tanácsi irányelvre irányuló

bizottsági javaslatról, kellően figyelembe véve a Parlament 2024. április 10-i jogalkotási állásfoglalását;

6. megállapítja továbbá, hogy a meglévő adózási szabályok nem tartottak teljes mértékben lépést az új pénzügyi termékek és piaci infrastruktúrák megjelenésével; hangsúlyozza, hogy a széttagoltság egyre aggasztóbbá válik a neobankok, például a kizárólag digitális bankok, a kihívó (ún. challenger) bankok vagy a pénzügyi technológiai bankok sikerének következtében; rámutat arra, hogy az elmúlt hat évben jelentősen nőtt az e bankok által tartott, határokon átnyúló betétek aránya; hangsúlyozza, hogy a bankok és a nem banki szervezetek adózási szabályai közötti különbségek torzulásokat okozhatnak;

7. hangsúlyozza, hogy az uniós pénzügyi ágazat tényleges adóterheire vonatkozó adatok elégtelensége akadályozza a tényeken alapuló szakpolitikai döntéshozatalt és a piaci magatartásra, a versenyre és a pénzügyi stabilitásra gyakorolt szakpolitikai hatások értékelését; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi szektor megadóztatásának koherens reformjához elengedhetetlen az átláthatóság és a meglévő adatok felhasználásának javítása;

8. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló beruházások előtt álló adózási akadályok koherens, uniós szintű szabályok révén történő felszámolása csökkentené a megfelelési költségeket, javítaná a piaci hatékonyságot, növelné a határokon átnyúló tőkeáramlások jogi egyértelműségét és megerősítené az uniós pénzügyi szolgáltatások versenyképességét, ugyanakkor visszaszorítaná az adókijátszást és az agresszív adótervezést; hangsúlyozza, hogy koherens szabályrendszerre van szükség az uniós pénzügyi ágazat számára, tiszteletben tartva a tagállamok adóügyi szuverenitását és a szubszidiaritás elvét; hangsúlyozza, hogy a pénzügyi szolgáltatások megadóztatásának elő kell segítenie a pénzügyi ágazat versenyképességének fenntartását;

9. megjegyzi, hogy a Bizottság 2026. évi európai makrogazdasági jelentése[9] szerint az uniós háztartások megtakarítási rátája továbbra is jóval meghaladja a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet országainak átlagát; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy e megtakarítások mintegy egyharmadát az EU-n kívül fektetik be, ami rámutat az uniós pénzügyi keret hiányosságaira a beruházások megtartása terén; felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy az adóintézkedések miként ösztönözhetik a beruházások uniós gazdaságba áramlását; hangsúlyozza annak fontosságát, hogy megakadályozzák a nem együttműködő joghatóságok uniós jegyzékében szereplő országokba irányuló pénzügyi kiáramlásokat;

---

9 Európai Bizottság, 2026. évi európai makrogazdasági jelentés, 2025. november.

10. hangsúlyozza a megtakarítási és beruházási unió előmozdításának fontosságát a megtakarítások termelőberuházásokba történő mozgósítása érdekében; úgy véli, hogy az adózás széttagoltságának csökkentése és a határokon átnyúló beruházási csatornák javítása kulcsfontosságú az európai megtakarítások Unión belüli beruházások céljából történő mozgósításához;

11. hangsúlyozza, hogy a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó adózási keretet az MBU célkitűzéseivel párhuzamosan kell kialakítani, a hatékonyság növelésére, a piaci torzulások kezelésére, valamint a beruházások és a hosszú távú növekedés előmozdítására összpontosítva, ugyanakkor olyan kiegyensúlyozott megközelítést biztosítva, amely a szélesebb körű gazdasági és társadalmi megfontolásokat is tükrözi;

12. megjegyzi, hogy a pénzügyi ágazat adóztatását az egyszerűség, a semlegesség, a méltányosság, a gazdasági, környezeti és társadalmi fenntarthatóság, valamint a jogbiztonság elvének kell vezérelnie; megjegyzi, hogy az adóztatásnak tükröznie kell a bankok nyereségességének a monetáris politikához és a gazdasági feltételekhez kapcsolódó ciklikus dinamikáját is;

13. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen eleget azon kötelezettségvállalásának, hogy olyan innovatív megoldásokat javasol az ágazat megadóztatására, amelyek csökkentik a széttagoltságot, támogatják a további uniós szintű integrációt, valamint elősegítik az MBU kiteljesítését;

A pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozó héaszabályozás kezelése

14. megjegyzi, hogy a pénzügyi szolgáltatások héamentessége 1977-re nyúlik vissza, és célja, hogy elkerülje a technikai nehézségeket a héa összetett pénzügyi szolgáltatásokra való alkalmazása során, amelyet adminisztratív szempontból kivitelezhetetlennek ítéltek; elismeri, hogy a héamentesség eredeti technikai indokát a technológiai fejlődés és a digitalizáció mai szintje már kezelhetővé teszi;

15. megállapítja, hogy a mentesség nem feltétlenül jelent előnyt a pénzügyi intézmények számára, mivel megakadályozza őket az előzetesen felszámított héa visszaigénylésében; úgy véli, hogy a status quo állandósítja a piaci torzulásokat, az átláthatóság hiányához vezethet és növelheti a fogyasztók költségeit, megerősíti az önellátási tendenciát a pénzügyi ágazatban, és versenyhátrányt teremt a nem uniós országok intézményeivel szemben;

16. hangsúlyozza, hogy az általános érdekű tevékenységek gyakran részesülnek héamentességben alapvető társadalmi szerepük elismeréseként; hangsúlyozza, hogy bizonyos alapvető pénzügyi szolgáltatások – nevezetesen a pénzforgalmi szolgáltatások, a betétgyűjtés és az alapvető hitelnyújtás – hasonló, kvázi-közhasznú funkciót töltenek be azáltal, hogy védik a megtakarításokat, lehetővé

teszik a gazdasági cserét, és biztosítják, hogy a polgárok és a vállalkozások biztonságosan részt vehessenek a gazdaságban;

17. megjegyzi, hogy a Bizottság ismételt kezdeményezései – többek között 2007. évi javaslatai és a 2020. évi bevezető hatásvizsgálat – nem vezettek a pénzügyi ágazat héamentességének reformjához, mivel a tagállamok nem jutottak egyhangú megállapodásra; megjegyzi, hogy a Bizottság legutóbb 2023 elején tervezte közzétenni a héairányelv[10] módosításait; megállapítja, hogy ezek a tervek megrekedtek, így ez az alapvető fontosságú reform még mindig függőben van;

18. megjegyzi, hogy a héairányelv 11. cikke értelmében a csoportos héaalanyiság továbbra is opcionális a tagállamok számára, és annak területi korlátok szabnak határt, jogi és gyakorlati akadályokat gördítve a pénzügyi szolgáltatásokkal foglalkozó, határokon átnyúló csoportok elé;

19. hangsúlyozza, hogy annak ellenére, hogy egyes tagállamokban alkalmazzák a csoportos héaalanyiságot és a költségmegosztási megállapodásokat, a héamentesség az eltérő kompenzációs nemzeti adószabályokkal – például a biztosítási díjakra kivetett adókkal – együtt összetett és széttagolt adózási környezetet teremt, ami költségessé teszi az adózási megfelelést és növeli a vállalkozások működési költségeit; hangsúlyozza, hogy e terhek csökkentése, a szabályok Unió-szerte történő következetes alkalmazásának biztosítása, a határokon átnyúló tevékenységek elősegítése és az innováció támogatása érdekében egyértelműbb héa-meghatározásokra és egyszerűsített szabályokra van szükség;

20. megjegyzi, hogy a csoportos héaalanyiságot, amely csökkentheti a pénzügyi intézmények adminisztratív terheit és javíthatja hatékonyságukat, jelenleg egyenlőtlenül alkalmazzák a tagállamokban, és az általában az egy tagállamban letelepedett szervezetekre korlátozódik; kiemeli, hogy a csoportos héaalanyiság alkalmazásának nagyobb konvergenciája csökkentheti a széttagoltságot és a jogbizonytalanságot a belső piacon, és megkönnyítheti a határokon átnyúló pénzügyi szolgáltatási tevékenységet;

21. felhívja a Bizottságot, hogy ösztönözze a tagállamokat a csoportos héaalanyiság következetes végrehajtására, és tárja fel az egyértelműbb jogi keret lehetőségeit, beleértve a határokon átnyúló csoportos héaalanyiság lehetőségét is; hangsúlyozza, hogy a csoportos héaalanyiság pénzügyi és biztosítási szolgáltatásokra való szélesebb körű alkalmazásának összhangban kell lennie a társaságiadó-szabályokkal, különösen a transzferárazásra vonatkozó

---

10 A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11, 1. o., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

szabályokkal, és azt a visszaélések elleni kötelező biztosítékoknak kell kísérniük a csalás és az adókikerülés, a csoporton belüli héaáthelyezés és a költségmegosztási visszaélések megelőzése érdekében;

22. megjegyzi, hogy a héairányelv nem tartalmaz konkrét rendelkezéseket az újonnan megjelenő pénzügyi eszközökre, többek között a kriptoeszközökre, a decentralizált finanszírozásra és a pénzügyi technológiára vonatkozóan; kiemeli továbbá, hogy az irányelv nem foglalkozik a származtatott ügyletek héaszempontú kezelésével, és hogy a befektetési alapok kezelése továbbra is eltérő a tagállamok között; megjegyzi, hogy ez a héaszabályok eltérő nemzeti értelmezéséhez, a szolgáltatók számára jogbizonytalansághoz, valamint a hagyományos és az új pénzügyi szolgáltatások közötti egyenlőtlen bánásmódhoz vezetett, valamint az innováció és a versenyképesség akadályozásának kockázatával jár;

23. hangsúlyozza, hogy a modern adózási keretnek támogatnia kell az innovációt a pénzügyi technológia és a digitális pénzügyi szolgáltatások terén, és el kell kerülnie, hogy az új piaci belépőket visszatartó szabályozási tényezőket hozzon létre; felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a kialakulóban lévő pénzügyi szolgáltatások héaszempontú kezelését annak érdekében, hogy Unió-szerte biztosítsa a technológiasemlegességet és az egyenlő versenyfeltételeket;

24. úgy véli, hogy a teljes pénzügyi ágazatra vonatkozó széles körű és differenciálatlan héamentesség kérdéseket vet fel az adórendszer általános következetességével és egyensúlyával kapcsolatban; hangsúlyozza, hogy a héamentesség reformja csökkentheti a torzulásokat és a vissza nem igényelhető héa szintjét anélkül, hogy aránytalan adminisztratív összetettséget idézne elő; megjegyzi, hogy a héamentesség felszámolásának lehetőségei hatékonyan megszüntethetnék a vissza nem igényelhető héát azáltal, hogy lehetővé tennék a pénzügyi vállalatok számára, hogy teljes mértékben visszaigényeljék a működésük során felhasznált áruk és szolgáltatások után fizetett héát; hangsúlyozza, hogy ez megszüntetné azt a jelenlegi elfogultságot, hogy a szolgáltatásokat kiszervezés helyett házon belülre helyezik, ami korlátozhatja a vállalat szakosodási, külső szakértelemhez való hozzáférési és innovációs képességét; elismeri, hogy ez a reform más joghatóságok tekintetében is egyenlő versenyfeltételeket teremthet, és megerősítheti az uniós pénzügyi intézmények nemzetközi versenyképességét;

25. emlékeztet arra, hogy a héa uniós szinten harmonizált adózási keret, bár a tagállamoknak továbbra is van némi mozgásterük annak végrehajtásában; elismeri ezért, hogy a pénzügyi szolgáltatások héarendszerének reformjával uniós szinten kell foglalkozni;

26. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül a jelenlegi héarendszer pénzügyi ágazatra gyakorolt hatásait, és hozza nyilvánosságra ezt az elemzést; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje az azonosított torzító hatások kezelésére szolgáló szakpolitikai lehetőségeket; hangsúlyozza, hogy minden ilyen reformnak csökkentenie kell a vissza nem igényelhető héát és a szabályok széttagolt alkalmazását, javítania kell a jogbiztonságot és az adózás méltányosságát, valamint meg kell erősítenie az uniós pénzügyi piacok versenyképességét, ugyanakkor meg kell őriznie a pénzügyi stabilitást és minimalizálnia kell a tagállamok közötti szabályozási arbitrázst; hangsúlyozza, hogy minden ilyen reformnak védenie kell a fogyasztókat is, és továbbra is biztosítania kell, hogy a pénzügyi ágazat méltányosan hozzájáruljon az állami bevételekhez;

27. megjegyzi, hogy a héakeret felülvizsgálatára irányuló bármely javaslatnak makrogazdasági szintű mélyreható elemzésen és a nemzeti banki adók és illetékek átfogó feltérképezésén kell alapulnia; hangsúlyozza, hogy egy ilyen elemzésnek figyelembe kell vennie a pénzügyi szolgáltatásokra gyakorolt adminisztratív következményeket, a meglévő nemzeti bankadók, a pénzügyi szektorra kivetett illetékek és a héarendszer közötti kölcsönhatást, valamint az egységes piacra gyakorolt hatást;

28. kiemeli, hogy a pénzügyi szolgáltatások héa szempontjából történő megítélésének bármilyen módosításakor gondosan értékelni kell a lakossági fogyasztóknak, különösen az alacsony és közepes jövedelmű háztartásoknak nyújtott szolgáltatásokra gyakorolt hatást, és el kell kerülni az általános többletköltségeket;

29. felhívja a Bizottságot, hogy a héamentesség esetleges reformjának részeként értékelje annak megvalósíthatóságát, hogy a biztosítási díjakra kivetett nemzeti adókat a biztosítási szolgáltatások héarendszerbe való teljes körű integrálásával váltsák fel;

A pénzügyi ágazat számára koherensebb adózási keret támogatása

30. emlékeztet arra, hogy az EU jelentős, évi 750–800 milliárd EUR összegű beruházási hiánnyal néz szembe éghajlat-politikai, digitális és stratégiai autonómiával kapcsolatos célkitűzéseinek elérése tekintetében; emlékeztet a tagállamok és az EU azon kötelezettségvállalására, hogy jelentősen növelik az európai védelmi beruházásokat; hangsúlyozza, hogy az e kihívásokra való reagálás érdekében a pénzügyi ágazat méltányos és koherensebb adóztatása hozzájárulhat a magántőke mozgósításához – ezáltal ösztönözve a lakossági beruházásokat – és az európai tőkepiacok megerősítéséhez, miközben bevételt teremt a stratégiai prioritásokra irányuló közberuházásokhoz, valamint társadalmi, éghajlati és beruházási szükségleteinkhez, illetve erősíti az EU versenyképességét;

31. e tekintetben emlékeztet a Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, az új saját források – többek között a hatásvizsgálat eredményein alapuló pénzügyi tranzakciós adó – bevezetésére vonatkozó ütemtervről szóló, 2020. évi megállapodásra;

32. elismeri, hogy a Tanácsban nem történt előrelépés a pénzügyi tranzakciós adóról szóló javaslattal kapcsolatban, annak ellenére, hogy mind egyhangúlag, mind megerősített együttműködés keretében széles körű vita folyt, és tudomásul veszi a Bizottság 2026. évi munkaprogramjában tett bejelentését a pénzügyi tranzakciós adóról szóló javaslat visszavonásáról;

33. úgy véli, hogy a pénzügyi piacok nem szándékos vagy tartós torzulásainak elkerülése érdekében alapvető fontosságú a pénzügyi szektorra gyakorolt gazdasági hatások és az adópolitika folyamatos relevanciájának rendszeres értékelése; üdvözli, hogy a Bizottság átfogó elemzést végez a pénzügyi szektor általános adóztatásának a piac működésére, a határokon átnyúló befektetésekre és az uniós pénzügyi piacok versenyképességére gyakorolt lehetséges hatásáról;

34. hangsúlyozza, hogy egyszerűsíteni kell a pénzügyi ágazatra vonatkozó adószabályokat, és biztosítani kell, hogy az ágazat méltányos és hatékony pénzügyi hozzájárulást nyújtson, valamint a szabályoknak egyértelműnek, átláthatónak és kiszámíthatónak kell lenniük a széttagoltság csökkentése, illetve a beruházások és a határokon átnyúló tevékenység lehetővé tétele érdekében, a magas szintű fogyasztóvédelem garantálása mellett; hangsúlyozza, hogy e szabályoknak javítaniuk kell a hatékonyságot és a tőkeallokációt, meg kell őrizniük a piaci stabilitást és a versenyképességet, és csökkenteniük kell a megfelelési költségeket, különösen a lakossági fogyasztók és a kis- és középvállalkozások számára;

°

° °

35. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.